

richt. WANN LANGSTON, die bloedsuikerbepalingen deed, nadat hij zijn zieken 100 gram druivensuiker had gegeven, wijst eveneens op het belang van dergelijke onderzoekingen. Daar de suikerstofwisseling geheel onder invloed van de endocrine organen staat, kunnen tolerantiebepalingen van groot nut zijn bij de diagnostiek der ziekten dezer organen. Tot hiertoe is dit algemeen bekend. Minder bekend is, dat FREUND en TRINKLER bij kankerlijders steeds hyperglykaemie vonden. Dit kon LANGSTON niet bevestigen. Echter kan men na het innen en der glucose regelmatige bloedsuikerbepalingen doen en zoo een kromme vervaardigen, welke bij normalen en bij de meeste zieken een bepaald type vertoont. Bij kanker echter is de kromme geheel afwijkend, althans in zeer vele gevallen, en vertoont veel gelijkenis met de kromme bij hyperthyreoidie. LANGSTON meent daarom, dat de kankercellen een stof afscheiden, die evenals de secreten der endocrine klieren op de suikerstofwisseling invloed uitoefenen. Heeft dit alles misschien diagnostische beteekenis? Het aantal zieken van LANGSTON was te gering om een oordeel toe te laten. Men vindt echter behalve bij kanker en hyperthyreoidie dezelfde kromme bij tuberculose en bij suikerziekte (*Journal of laboratory and clinical medicine*, Deel 7, no. 5, bldz. 293).

KOOPMAN.

Bloedsuiker en uitscheiding van suiker en water bij vetzucht. — Het verband tusschen vetzucht en suikerziekte heeft BECKER en FITZ ertoe gebracht de suikerstofwisseling bij vetzucht te bestudeeren. Sommige vetzuchtigen hebben de neiging, nadat zij 100 gram druivensuiker hebben ingenomen, suiker in het lichaam achter te houden. De hoeveelheid urine is gewoonlijk klein en bevat soms kleine hoeveelheden suiker. Dat de nier geen suiker bij deze zieken zou doorlaten, is niet bewezen. De schrijvers gelooven veel meer, dat deze menschen hun suiker hetzij zeer snel verbranden of opstapelen. In dit geval zou dit een sparenden invloed hebben op de ontleding van vet en eiwit en zoo de ontwikkeling van de vetzucht bevorderen. Deze zieken hebben al zeer weinig neiging om suikerziekte te krijgen. Daartoe is een andere groep van vetzuchtigen veel meer voorbeschikt. Dat zijn zij, die na 100 gram druivensuiker een bloedsuikerkromme vertoonen, zooals men die bij diabetes ziet. De uitscheiding van suiker in de urine is na een dergelijke proef tamelijk belangrijk. In deze gevallen bestaat gewoonlijk een normale of versterkte diurese. Volgens de schrijvers is hier de diagnose: „beginnende suikerziekte” juister dan de diagnose „vetzucht” (*Archives of int. Medicine*, Deel 28, bldz. 804).

KOOPMAN.